

Thomas Watson over de aanneming tot kinderen

34 Vraag. Wat is de *aanneming tot kinderen*?

Antwoord. Aanneming tot kinderen is een werk van Gods vrije genade, 1 Joh. 3:1, waardoor wij aangenomen worden in het getal der kinderen Gods en recht hebben tot al hun vrijheden, Joh. 1:12; Rom. 8:17.

Nu wij gesproken hebben over die grote zaken van geloof en rechtvaardigmaking, komen wij vervolgens bij *de aanneming tot kinderen*. "Zovelen Hem aangenomen (ontvangen, Eng. vert.) hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven", Johannes 1:12. Het kenmerk van de personen is: "zovelen Hem aangenomen hebben." Met aannemen wordt hier bedoeld geloven, zoals duidelijk is uit de laatste woorden: "namelijk die in Zijn Naam geloven." Het bijzondere van hun voorrecht is: "dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden." Het Griekse woord voor macht, *exousia*, betekent waardigheid en voorrecht. Hij keurt het waardig, dat zij kinderen Gods worden.

Ons kindschap verschilt van dat van Christus. Hij is de Zoon Gods door eeuwige generatie, een Zoon vóór de tijden der eeuwen.

Maar ons kindschap is:

(1 Door schepping. "Wij zijn ook Zijn geslacht", Handelingen 17:28. Dit is geen voorrecht, want men kan krachtens schepping God hebben tot een Vader en toch ook de duivel tot een vader hebben.

2e. Door aanneming. "Hij heeft hen macht gegeven kinderen Gods te worden." Die aanneming is tweevoudig.

- a. *Uitwendig en verbondsmatig*: degenen die in de zichtbare kerk leven en belijdenis doen zijn ook kinderen. "De kinderen des Koninkrijks zullen uitgeworpen worden", Mattheus 8:12.
- b. *Door genade*, in waarheid kinderen. Zij zijn kinderen, die Gods gunstgenoten zijn en die erfgenamen der heerlijkheid zijn.

Vóór ik tot een aantal vragen overga, zal ik drie stellingen voordragen.

I. Aanneming heeft plaats onder alle volken. Eerst was aanneming tot kinderen beperkt tot het volk der Joden, die alleen ingeënt werden in de ware Wijnstok en bedeed werden met heerlijke voorrechten. "Welke Israëlieten zijn, welker is de aanneming tot kinderen, en de heerlijkheid, en de verbonden, en de wetgeving, en de dienst Gods, en de beloftenissen", Romeinen 9:4.

Maar thans in de tijd van het Evangelie is het voorrecht ruimer geworden. De gelovigen zijn ook binnen bereik gekomen en hebben evengoed als de Joden recht op de weldaad van aanneming. "Maar in allen volke is die Hem vreest en gerechtigheid werkt, Hem aangenaam", Handelingen 10:35.

II. Aanneming strekt zich uit tot beide geslachten, vrouwen zowel als mannen. "En Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn", 2 Korinthe 6:18. Ik heb gelezen dat in sommige landen vrouwen uitgesloten zijn van de hoogste waardigheden en geen erfgenaam van de kroon kunnen zijn, maar in geestelijke voorrechten kunnen vrouwen zowel als mannen delen. Elke persoon die genade heeft, van welk geslacht ook, mag aanspraak maken op de aanneming tot kinderen en heeft het voorrecht dat God zijn Vader is. "Gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Heere, de Almachtige", 2 Korinthe 6:18.

III. Aanneming tot kinderen is een daad van loutere genade. "Die ons tevoren verordineerd heeft tot aanneming tot kinderen, door Jezus Christus in Zichzelf, naar het welbehagen van Zijn wil", Efeze 1:5. Aanneming tot kinderen is een weldaad die gesponnen wordt uit de ingewanden van vrije genade. Wij zijn allen van nature vreemdelingen en hebben derhalve geen recht op kindschap. Het behaagt de Heere de ene aan te nemen en de andere niet; de ene te maken tot een vat der ere en de andere tot een vat des toorns. De aangenomen erfgenaam mag wel uitroepen: "Heere, wat is het, dat Gij U aan mij wilt openbaren en niet aan de wereld?"

Wat is dit kindschap of deze aanneming tot kinderen?

Antwoord. Het is de aanneming van een vreemdeling in de relatie van kind en erfgenaam. Zoals Mozes de geadopteerde zoon van de dochter van koning Farao werd, Exodus 2:10 en Esther het geadopteerde kind van haar neef Mórdechai, Esther 2:7, zo adopteert God Zijn volk in de familie des hemels en in deze aanneming doet God twee dingen:

- a. *Hij versiert ons met Zijn Naam.* Wie geadopteerd wordt, draagt de naam van hem die hem adopteert. "Ik zal op hem schrijven den Naam Mijns Gods", Openbaring 3:12.
- b. *God heiligt ons door Zijn Geest.* Wie Hij aanneemt, zalft Hij; wie Hij tot kinderen aanneemt, maakt Hij tot heiligen. Als een mens iemand als kind en erfgenaam aanneemt, kan hij hem zijn naam geven, maar hij kan niet zijn eigen aard in hem leggen. Als zo iemand ruw en gemelijk van aard is, kan hij dat niet veranderen. Maar wie door God wordt aangenomen wordt ook geheiligd. Hij geeft zo iemand niet alleen een nieuwe Naam, maar ook een nieuwe natuur, 2 Petrus 1:4. Hij verandert een wolf in een lam. Hij maakt het hart nederig en minzaam. Hij brengt een zodanige verandering teweeg, alsof er dan een andere ziel in datzelfde lichaam woont.

Uit welke staat haalt God ons als Hij ons aanneemt?

Antwoord. Uit de staat der zonde en ellende. De dochter van Farao nam Mozes uit het biesen kistje in het water en heeft hem aangenomen als haar zoon. God heeft de Zijnen niet uit het water genomen, maar uit hun bloed en heeft hen zo geadopteerd, Exodus 16:6. Hij heeft ons aangenomen uit de slavernij. Het is een daad van barmhartigheid als men een slaaf vrijkoopt, maar dat is het nog meer als men hem adopteert.

Waar toe neemt God ons aan?

1. Hij neemt ons aan tot de staat van heerlijkheid. Het zou al groot zijn als God van een klomp aarde een ster maakte; het is nog groter als Hij een deel klei en zonde neemt en dat adopteert als Zijn erfgenaam.
2. God neemt ons aan tot een staat van vrijheid. Adoptie brengt tot een staat van vrijheid; een slaaf die geadopteerd wordt is een vrij man. "Zo dan, gij zijt niet meer een dienstknecht, maar een zoon", Galaten 4:7.

Hoe is een geadopteerd kind vrij?

Antwoord. Niet zó, dat het dan doen kan wat het wil, maar het is vrij van de heerschappij der zonde, de tirannie van satan en de vloek der wet. Het is vrijgemaakt om God te dienen. Het heeft Gods vrijmakende Geest, Die het vrijmaakt en met blijdschap God doet dienen. "Ik zal hen verheugen in Mijn bedehuis", Jesaja 56:7.

3. God neemt ons aan tot een staat van waardigheid. Hij maakt ons tot erfgenamen van de belofte. Hij brengt ons tot ere. "Van toen af dat gij kostelijk zijt geweest in Mijn ogen, zijt gij verheerlijkt geweest", Jesaja 43:4. De aangenomen kinderen zijn Gods eigendom (Zijn schat, Eng. vert.), Exodus 19:5, Zijn juwelen (Eng. vert.), Maleáchi 3:17, Zijn eerstgeborenen, Hebreëen 12:23. Zij hebben engelen tot hun lijfwacht, Hebreëen 1:14. Zij behoren tot het Koninklijk zaad des hemels, 1 Johannes 3:9. De Heilige Schrift gewaagt van hun geestelijke wapenrusting. Zij hebben hun familiewapen: soms de leeuw der dapperheid, Spreuken 28:1, soms de duif der zachtmoedigheid, Hooglied 2:14, soms de arend om op te varen met vleugelen, Jesaja 40:31. Hier ziet hun wapenschild getoond.
4. Wat is eer zonder, erfenis? God neemt al Zijn kinderen aan om hun een erfenis te geven. "Het is Uws Vaders welbehagen, ulieden het Koninkrijk te geven", Lukas 12:32. O, het is werkelijk geen vernedering kinderen Gods te zijn! Een smaad werpen op Gods kinderen is hetgeen Simeï deed, die David beschimpte, hoewel hij toch op weg was om weer koning te worden. Adoptie eindigt in kroning. Het Koninkrijk dat God Zijn aangenomen kinderen en erfgenamen geeft, overtreft alle aardse monarchieën:

- (1) In rijkdom. "De twaalf poorten waren twaalf paarden, ... en de straat der stad was zuiver goud, gelijk doorluchtig glas", Openbaring 21:21.
- (2) In rust. Het is er vreedzaam, en de witte lelie van de vrede is de mooiste bloem in de kroon van de Vorst. (Pax una triumphis innumeris melior) "Eén vrede is beter dan ontelbare overwinningen". Er is geen inlandse verdeeldheid en er zijn van buitenaf geen invallen van de vijand. Het geluid van de trom en het geweer wordt niet meer gehoord, maar het geluid van de citerspelers die hun citers bespelen, is het symbool van de vrede, Openbaring 14:2.
- (3) In bestendigheid. In andere koninkrijken is veel corruptie. Hoewel men daar gouden hoofden heeft, zijn de voeten van leem. Maar het Koninkrijk waarin de aangenomen kinderen Gods komen, is even lang als de eeuwigheid. Het is een Koninkrijk dat niet bewogen kan worden, Hebreëen 12:28. De erfgenamen des hemels heersen tot in alle eeuwigheid, Openbaring 22:5.

Wat is de middellijke of instrumentele oorzaak van de aanneming tot kinderen?

Antwoord. Het geloof maakt dat wij deel krijgen aan het voorrecht van de aanneming tot kinderen. "Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus", Galaten 3:26. Voordat het geloof gewerkt is, zijn wij geestelijk bastaarden. Wij staan dan niet in betrekking tot God als een Vader. Een ongelovige moet God Rechter noemen, maar niet Vader. Het

geloof is de genade die tot het kindschap verbindt. Het geeft ons het recht van het kindschap en doet ons aanspraak maken op de erfenis.

Waarom is het geloof meer dan een andere genadegave het instrument van de aanneming tot kinderen?

Antwoord. Het geloof is een levendmakende genade, de vitale slagader van de ziel. "De rechtvaardige zal door zijn geloof leven", Habakuk 2:4. Het leven schenkt ons de mogelijkheid van aangenomen te worden: dode kinderen worden niet geadopteerd. Het maakt ons tot broeders van Christus en zó wordt God onze Vader.

Eerste gebruik.

1. Zie hierin de wonderbaarlijke liefde Gods door zondaren tot Zijn kinderen te maken. Plato dankte God dat Hij hem mens gemaakt had, en niet alleen mens, maar filosoof. Maar het is oneindig meer dat Hij ons zou bedelen met het voorrecht van het kindschap. Het is liefde in God als Hij ons onderhoudt, maar nog veel meer als Hij ons aanneemt als kind. "Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods zouden genaamd worden", 1 Johannes 3:1. Dat is een zichtbaar wonder. Het wonder van Gods liefde in de aanneming tot kinderen zal nog meer blijken, als wij de volgende zes zaken overwegen.

- (1) Dat God kinderen aanneemt, terwijl Hij een eigen Zoon had. Mensen adopteren kinderen, omdat zij die niet hebben. Zij verlangen iemand te hebben die hun naam draagt. Maar dat God kinderen zou aannemen terwijl Hij een eigen Zoon had, de Heere Jezus, is een wonder van Zijn liefde. Christus wordt "den Zoon Zijner liefde" genoemd, Kolossenzen 1:13. Een Zoon Die veel waardiger is dan de engelen. "Zoveel treffelijker geworden dan de engelen", Hebréeën 1:4. Welnu, aangezien God een eigen Zoon had, en een zodanige Zoon, wat is dan Gods liefde wonderbaar dat Hij ons wilt aannemen! Wij hebben wel een Vader nodig, maar Hij heeft geen kinderen nodig!
- (2) Overweeg wat wij waren voordat God ons heeft aangenomen. Wij waren misvormd. Een mens zal nauwelijks iemand met een bochel of iemand die lelijk is als erfgenaam adopteren, maar eerder iemand die er wat mooi uitziet. Mórdechai adopteerde Esther, omdat zij schoon was. Maar God heeft ons aangenomen toen wij in ons bloed vertreden lagen. "Toen ik u zag, vertreden in uw bloed, ... was het de tijd der minne", Ezechiël 16:6, 8. God heeft ons niet aangenomen toen wij versierd waren met de juwelen van heiligheid en er engelen heerlijkheid op ons lag, maar toen wij zo zwart waren als Moren, besmet met melaatsheid, toen was het de tijd der minne.
- (3) Dat God mensen zou adopteren tegen zo'n hoge prijs! Als de mensen iemand adopteren, moeten ze alleen een of andere akte ondertekenen en de zaak is geëffectueerd. Maar als God kinderen aanneemt, kost Hem dat een veel hogere prijs. Zijn wijsheid wordt gaande gemaakt om een weg te vinden om ons te adopteren. Het was niet iets eenvoudigs om van erfgenamen des toorns, erfgenamen der belofte te maken. Toen God een weg uitgevonden had om te adopteren, was dat geen gemakkelijke weg. Onze aanneming werd tegen een hoge prijs verworven, want toen God voornemens was ons tot kinderen en erfgenamen te maken, kon Hij slechts de akte ondertekenen met het bloed van Zijn eigen Zoon. Hierin ligt het wonder van Gods liefde om Zijn kinderen aan te nemen, dat Hij deze prijs er voor over moest hebben om het tot stand te brengen.

- (4) Dat God vijanden van Hem zou aannemen! Als een mens iemand anders adopteert, zal hij niet zijn dodelijke vijand adopteren. Maar dat God zulken zou aannemen die niet alleen vreemdelingen waren, maar vijanden, dat is een wonder van Zijn liefde. Als God vijanden vergeving had geschonken, was dat al veel geweest, maar hen aan te nemen als Zijn erfgenamen doet de engelen in de hemel in verwondering staan.
- (5) Dat God een groot aantal leden uit het geslacht van de duivel zou aannemen en die adopteren in het geslacht van de hemel! Van Christus staat geschreven dat Hij vele kinderen tot de heerlijkheid zal leiden, Hebréeën 2:10. De mensen adopteren gewoonlijk maar één erfgenaam, maar God heeft besloten Zijn geslacht te vermeerderen. Hij leidt vele kinderen tot de heerlijkheid. Dat God er miljoenen aanneemt is het wonder van Zijn liefde. Als er slechts één zou aangenomen zijn, zouden wij allen moeten wanhopen. Hij leidt echter vele kinderen tot de heerlijkheid, wat een deur der hoop opent.
- (6) Dat God hen die Hij aanneemt zo'n grote eer zou schenken! David achtte het geen geringe eer dat hij de schoonzoon van de koning zou worden, 1 Samuël 18:18. Maar wat is het een eer om kinderen van de allerhoogste God te worden! Hoe meer eer God hun geeft die Hij aanneemt, hoe meer Hij Zijn liefde jegens hen heeft grootgemaakt. Wat een eer dat God mensen in een zó nauwe verwantschap met Hem stelt, kinderen van God de Vader; leden van God, de Zoon; tempelen des Heiligen Geestes! Dat Hij hen heeft gemaakt als de engelen, Matthéüs 22:30; ja, in zekere zin, hoger dan de engelen. Dit alles roept luide het wonder van Gods liefde uit in de aanneming tot kinderen.

2. Beschouw de droeve toestand van degenen die leven en sterven in hun ongelof. Zij zijn geen kinderen Gods. "Zovelen als Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven." Als er geen geloof is, is er geen kindschap. Ongelovigen hebben geen teken van het kindschap, zij kennen God niet. Al Gods kinderen kennen hun Vader, maar de goddelozen kennen Hem niet. "Zij gaan voort van boosheid tot boosheid, maar Mij kennen zij niet, spreekt de HEERE", Jeremia 9:3. "Ongelovigen zijn dood in de misdaden", Efeze 2:1. God heeft geen dode kinderen; en daar zij geen kinderen zijn, hebben zij geen recht op de erfenis.

Tweede gebruik.

Onderzoek of u aangenomen zijt. De hele wereld is opgedeeld in twee kampen: de kinderen van God en de erfgenamen van de hel. Aan degenen die geloven heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, Johannes 1:12. Laten wij ons zelf eens ter toets brengen. Het is geen waarborg dat wij de aanneming tot kinderen hebben verkregen, omdat wij kinderen van Godvrezende ouders zijn. De joden pochten er op dat zij van Abrahams zaad waren en dachten dat zij vanzelfsprekend goed moesten zijn, omdat zij uit zo'n heilige linie voortkwamen. De aanneming tot kinderen is echter niet "uit den bloede." Vele Godvrezende ouders hebben goddeloze kinderen. Abraham had een Ismaël, Izak een Ezau. Het graan dat schoon gezaaid is, brengt zaad voort met kaf eromheen. Zo komt van iemand die heilig is een kind voort dat onheilig is. "Zo dat wij", zoals Hiëronymus zegt, "niet als zonen" (non nascimur filii) geboren worden; wij zijn niet zo maar Gods kinderen als wij uit Godvrezende ouders geboren worden, maar wij worden dit door genade en door aanneming.

Welnu, laten wij ons onderzoeken of wij aangenomen zonen en dochteren van God zijn.

1. Het eerste kenteken van deze aanneming is *gehoorzaamheid*. Een zoon gehoorzaamt zijn vader. "En ik zette den kinderen van der Rechabieten huis koppen vol wijn en bekers voor; en ik zeide tot hen: Drinkt wijn. Maar zij zeiden: Wij zullen geen wijn drinken, want Jónadab, de zoon van Rechab, onze vader, heeft ons geboden, zeggende: Gijlieden zult geen wijn drinken", Jeremia 35:5, 6. Dus, als God zegt: drink niet uit de beker van de betoverende zonde, dan zegt een aangenomen kind: mijn hemelse Vader heeft mij dit verboden en ik durf niet te drinken. Een begenadigde ziel gelooft niet alleen de belofte Gods maar gehoorzaamt ook Zijn gebod. De ware kinderlijke gehoorzaamheid moet volgens een vaste regel zijn, wat vijf dingen inhoudt:

- (1) Het moet geschieden volgens een goede regel. Gehoorzaamheid moet het Woord als regel hebben, dat is de toetssteen. "Tot de wet en tot de getuigenis", Jesaja 8:20. Als onze gehoorzaamheid niet volgens het Woord is, brengt men vreemd vuur op het altaar. Dan is het eigenwillige godsdienst en dan zal God zeggen: "Wie heeft zulks van uw hand geëist?", Jesaja 1:12. De apostel veroordeelt engelen te dienen, wat wel een schijn van nederigheid had, Kolossenzen 2:18. De Joden zouden misschien zeggen dat zij er afkerig van waren zó vermetel te zijn om in eigen persoon tot God te naderen. Zij wilden nog nederiger zijn door voor engelen neer te buigen en te begeren dat die hun middelaars bij God zouden zijn. Hier was dus een schijn van nederigheid in hun engelendienst, maar het was verfoeilijk, omdat zij geen bevel van God hadden om dat te staven. Het was geen gehoorzaamheid, maar afgoderij. Kinderlijke gehoorzaamheid is die, welke in overeenstemming is met de geopenbaarde wil van onze Vader.
- (2) Men moet gehoorzaam zijn uit een recht beginsel, uit het edele beginsel des geloofs. "Tot gehoorzaamheid des geloofs", Romeinen 16:26. "Alle aanvaardbare werken komen voort uit het geloof", Augustinus. Een wilde appelboom moge vruchten dragen die voor het oog mooi lijken, maar zij zijn zuur, omdat zij niet uit een goede wortel groeien. Een zedelijk persoon moge uitwendig gehoorzaamheid aan God opbrengen, wat in de ogen van anderen prachtig moge lijken, maar zijn gehoorzaamheid is "zuur", omdat ze niet voortkomt uit de zoete en aangename wortel van het geloof. Een kind van God brengt Hem de gehoorzaamheid des geloofs toe en dat veraangenaamt en verzoet zijn godsdienst en laat een betere smaak na. "Door het geloof heeft Abel een meerdere offerande Gode geofferd dan Kaïn", Hebreëen 11:4.
- (3) De gehoorzaamheid moet geschieden met een goed doel. "Het doel bepaalt de waarde van de daad." Het doel van de gehoorzaamheid is de eer van God. Wat vele schone diensten heeft bedorven, is dat het doel verkeerd is geweest. "Wanneer gij dan aalmoes doet, zo laat vóór u niet trompetten, gelijk de geveinsden doen, .., opdat zij van de mensen geëerd mogen worden", Matthéüs 6:2. Goede werken moet schijnen, maar niet schitteren. "Al ware het, dat ik mijn lichaam overgaf, opdat ik verbrand zou worden, en had de liefde niet, zo zou het mij geen nuttigheid geven", 1 Korinthe 13:3. Hetzelfde moet ik zeggen van een oprechte bedoeling: al ware het dat ik zó gehoorzaamde als immer mogelijk is en mijn doel was niet oprecht, dan zou het mij geen nuttigheid doen. Ware gehoorzaamheid ziet in alles op de Heere. "Christus zal grootgemaakt worden in mijn lichaam", Filippenzen 1:20. Hoewel een kind van God niet ver schiet, richt hij toch op het juiste doel.

(4) Ware kinderlijke gehoorzaamheid moet algemeen zijn. Een kind van God maakt zowel van het ene gebod als van het andere een gewetenszaak. "Alles wat voor de Heere gedaan wordt, wordt met evenveel ijver gedaan." Al Gods geboden dragen hetzelfde stempel van Goddelijk gezag. Als ik één bevel gehoorzaam omdat mijn hemelse Vader mij dit gebiedt, moet ik om dezelfde reden ze alle gehoorzamen. Zoals het bloed door al de aderen van het lichaam stroomt en de zon aan het firmament al de tekenen van de dierenriem doorloopt, zo gaat de ware kinderlijke gehoorzaamheid over de eerste en tweede tafel der wet. "Wanneer ik merken zou op al Uw geboden", Psalm 119:6. God gehoorzamen in sommige zaken van de godsdienst en niet in andere, is een blijk van een ongezond hart. Het is net als bij Ezau, die zijn vader wel gehoorzaamde als hij hem het wildbraad moest brengen, maar niet in een grotere zaak als de keuze van zijn vrouw. Kinderlijke gehoorzaamheid strekt zich uit tot elk gebod des Heeren, zoals de naald van het kompas altijd wijst in de richting van de magneet. Als de Heere ons roept tot een plicht die dwars tegen vlees en bloed ingaat, zullen we, als wij kinderen zijn, toch onze Vader gehoorzamen.

Maar wie kan God in alles gehoorzamen?

Hoewel een aangenomen erfgenaam des hemels niet elk bevel volmaakt kan gehoorzamen, doet hij het toch op evangelische wijze. Hij keurt elk gebod goed. "Ik stem de wet toe dat zij goed is", Romeinen 7:16. Hij verlustigt zich in elk gebod. "Hoe lief heb ik Uw wet", Psalm 119:97. Zijn begeerte is, ieder gebod te gehoorzamen. "Och, dat mijn wegen gericht werden om Uw inzettingen te bewaren", Psalm 119:5. In zijn tekorten ziet hij op naar het bloed van Christus. Dit is evangelische gehoorzaamheid, die door God wordt aangenomen, hoewel ze niet volmaakt is.

5. Ware kinderlijke gehoorzaamheid is bestendig. "Welgelukzalig zijn zij, die te allen tijde gerechtigheid doen", Psalm 106:3. Kinderlijke gehoorzaamheid is niet als een hoogrode kleur in een vlag van opwinding, die spoedig verdwijnt, maar als een gezonde rode gelaatsuitdrukking die blijvend is en als het vuur op het altaar dat altijd moest blijven branden, Leviticus 6:13.

2. Het tweede kenteken van deze aanneming tot kinderen is gaarne in de tegenwoordigheid van de Vader te zijn. Het kind dat zijn vader liefheeft, voelt zich nooit beter dan wanneer het bij hem is. Zijn wij kinderen? Dan zullen wij gaarne hebben dat de Heere in Zijn instellingen aanwezig is. In het gebed spreken wij tot God en in de prediking van Zijn Woord spreekt Hij tot ons. Wat is ieder kind van God verblijd als het zijn Vaders stem hoort! "Mijn ziel dorst naar U, ... voorwaar, ik heb U in het heiligdom aanschouwd, ziende Uw sterkheid en Uw eer", Psalm 63:2, 3. Degenen die de instellingen des Heeren gering schatten, zijn niet van Gods kinderen, omdat het hun onverschillig is of zij de nabijheid des Heeren ervaren. "Kaïn ging uit van het aangezicht des HEEREN", Genesis 4:16. Niet dat hij van onder Gods alziend oog weg kon gaan, maar de betekenis is: Kaïn ging weg uit de samenkomst van de kinderen Gods, waar de Heere zichtbare tekenen van Zijn tegenwoordigheid gaf.

3. Het derde kenteken van de aanneming tot kinderen is, dat men door Gods Geest geleid wordt. "Zovelen als er door den Geest Gods geleid worden, die zijn kinderen Gods", Romeinen 8:14. Het is niet genoeg dat het kind leeft, maar het moet elke stap door de verzorgster geleid worden. Zo moet het geadopteerde kind van God niet alleen uit God

geboren zijn, maar het moet ook de zalving van de Geest hebben om het te leiden in de weg van heiligheid. "Ik nochtans leerde Efraïm gaan en nam hem bij de armen", Hoséa 11:3 (Eng. vert.). Zoals Israël de weg gewezen werd door de vuurkolom, zo worden Gods kinderen geleid door de Geest. De aangenomen kinderen hebben Gods Geest zo nodig om hen te leiden, aangezien zij geneigd zijn af te dwalen.

Het vleselijk deel neigt naar de zonde. Het verstand en het geweten moeten de wil besturen, maar de wil is heerszuchtig en opstandig. Daarom hebben Gods kinderen de Geest zo nodig om de verdorvenheid in bedwang te houden en hen in de rechte weg te leiden.

Zoals de goddelozen geleid worden door de boze geest - de geest van de duivel die Herodes bracht tot de zonde van incest, Achab tot moord, Judas tot verraad - zo leidt de goede Geest Gods kinderen tot het doen van deugdzaam daden. Maar geestdrijvers beweren ook dat ze door de Geest geleid worden, terwijl dat bedrog is. De leiding van de Geest is overeenkomstig Gods Woord; geestdrijvers wijken af van het Woord. "Uw woord is de waarheid", Johannes 17:17. "De Geest zal u in al de waarheid leiden", Johannes 16:13. Het onderwijs van het Woord en de leiding van de Geest komen met elkaar overeen.

4. Het vierde kenteken is, dat wij, als wij aangenomen zijn, al Gods kinderen volledig liefhebben. "Hebt de broederschap lief", 1 Petrus 2:17. Wij hebben genegenheid tot Gods kinderen, ook al hebben zij enige gebreken. Er zijn ook aan Gods kinderen vlekken, Deuteronomium 32:5, maar wij moeten het schone gelaat van heiligheid liefhebben, ook al is er een lidteken op. Als wij aangenomen zijn, hebben wij het goede, dat wij in Gods kinderen zien, lief: wij hebben achting voor hun genade en zien hun struikelingen door de vingers. Als wij hen niet kunnen liefhebben, omdat zij wat gebreken hebben, hoe kunnen wij dan denken dat God ons liefheeft? Kunnen wij onszelf daarvan vrijpleiten? Door deze kentekenen kunnen wij weten of wij aangenomen kinderen zijn.

Derde gebruik.

Verblijdt u in de voorrechten van de aanneming tot kinderen.

Wat is de voorrechten dat Gods kinderen toekomt?

(1) Zij hebben grote voorrechten. Koningskinderen hebben grote voorrechten en vrijheden. Zij betalen geen belasting, Matthéüs 17:25. Gods kinderen zijn bevoorrechte personen, zij worden gevrijwaard van beschadiging. "Geen ding zal u enigszins beschadigen", Lukas 10:19. Het moge u treffen, maar het kan u niet beschadigen. "U zal geen kwaad wedervaren", Psalm 91:10. God zegt niet dat Zijn kinderen geen verdrukking zal treffen, maar geen kwaad; de beschadiging en het gif is eruit genomen. Voor een goddeloze bevat verdrukking wel kwaad; het maakt hem ook slechter, het doet hem vloeken en lasteren. "En de mensen werden verhit met grote hitte, en lasterden den Naam van God", Openbaring 16:9.

Maar een kind van God wedervaart geen kwaad, hij wordt van de verdrukking zelfs beter, Hebreëen 12:10. De oven maakt het goud zuiverder. Nog eens, de aangenomen kinderen treft geen kwaad, omdat er voor hen geen verdoemenis meer is. "God is het, Die rechtvaardig maakt. Wie is het, die verdoemt?", Romeinen 8:33, 34. Wat is het een gezegend voorrecht, als men gevrijwaard is van de angel der verdrukking en de vloek der wet; als men in zo'n staat is dat niets ons kan beschadigen!

Als de draak het water heeft vergiftigd, destilleert de eenhoorn met zijn hoorn het gif eruit en verwijdert het. Zo heeft Jezus Christus het gif uit elke verdrukking gehaald, zodat het de heiligen niet kan schaden.

2e. Het tweede nut, als wij aangenomen zijn, is dat wij deel hebben aan alle beloften. De beloften zijn het brood der kinderen. De gelovigen zijn "erfgenamen der beloftenis", Hebreëen 6:17. De beloften zijn zeker en gewis. De waarheid Gods, die het schitterendste juweel in Zijn kroon is, is in een belofte verpand. De beloften komen erg van pas, als een tuin met geneeskrachtige kruiden. Er is geen ziekte of daar is een of ander kruid voor ter genezing.

In de donkere nacht van verlaten, heeft God beloofd een Zon te zijn; in de verzoeking heeft Hij beloofd de satan te vertreden, Romeinen 16:20. Heeft de zonde de overhand? Hij heeft beloofd de koninklijke macht van de zonde weg te nemen, Romeinen 6:14. O, die hemelse vertroosting die uit de beloften getrokken kunnen worden! Maar wie heeft er recht op? Alleen gelovigen zijn erfgenamen van de beloften. Er is geen belofte in de Bijbel of de gelovige kan zeggen: die is voor mij.

Vierde gebruik.

Verhef en verhoog Gods barmhartigheid, die u in Zijn geslacht heeft aangenomen; Die u van slaven kinderen heeft gemaakt; van erfgenamen der hel, erfgenamen der belofte. Aanneming tot kinderen is een gift van vrije genade. Hij heeft hen macht gegeven, of recht om kinderen Gods te worden. Zoals een zilverdraad helemaal door een handwerk loopt, zo loopt de vrije genade geheel door de weldaad van de aanneming tot kinderen. De aanneming tot kinderen is een grotere genade dan Adam in het Paradijs had: hij was een zoon door schepping, maar hier is een beter kindschap door aanneming. Om ons tot dankbaarheid te stemmen, dienen wij te overwegen, dat bij adoptie in burgerlijke zin er enige waardigheid en voortreffelijkheid is in de persoon die geadopteerd zal worden, maar in ons was geen waardigheid, en ook geen schoonheid, of bijzondere afkomst of deugd. Er was in ons niets, waardoor God bewogen kon zijn om ons het voorrecht van de aanneming tot kinderen te schenken.

Wij hebben genoeg in ons, waardoor God bewogen kan worden ons te kastijden, maar niets om Hem te bewegen ons tot kinderen aan te nemen. Verhef derhalve de vrije genade; begin het werk der engelen hier reeds; loof Hem met uw lofprijzingen Die u gezegend heeft door u tot Zijn zonen en dochteren aan te nemen.